

เทศน์อธรรมราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

อย่าจีดจากกับชาติของตน

ก่อนจังหัน

ออกพระชาลันเข้ามา ๆ เราจะตาย ไทย หนักมากนะเรา ย้ำเยี้ย ๆ พระนั่ง ออกพระชาลันหลังให้เหล็กมาที่นี่ มันไม่มีหรือพระธรรมวินัยที่จะเข้าสู่หัวใจ ที่อื่น ๆ ไม่มี หรือ มีแต่วัดป่าบ้านตาดหรือ เข้ามาแล้วมันเหลวไหลทั้งนั้นนะ เราสอนพระสอนเณร นานี้เป็นหมื่น ๆ แสน ๆ มันไม่เห็นอะไรลดตามหายักษ์คือกิเลสไปได้นะ มันไม่มี อะไรเหลือ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายท่านถึงอ่อนใจในการสั่งสอนลูกศิษย์ลูกหา เพียงเรา ตัวเท่าหนูมันก็อ่อนจะให่าว่าไง มีแต่แบกขึ้นแบกตดมา แบกศีลแบกธรรมไม่ค่อยมี ออกไปก็แบกขึ้นแบกตดออกไป แล้วแจกขี้เจกตดไว้ในวัดนี้ด้วยก่อนจะไป มันทุเรศจริง ๆ นะ พากหูหนวกตามอดพระเณรเราทุกวันนี้

พระเณรควรอย่างยิ่งเป็นอันดับหนึ่งที่สอนตนได้พอดี แล้ว สอนประชาชน กล้ายเป็น สรณ์ คุจลามิ ขึ้นมา สรุฟ สรณ์ คุจลามิ แต่นี้หูหนวกตา บอดหนาที่สุดไม่มีใครเกินพระเณรในศาสนาพระพุทธเจ้าของเรานะเวลาหนึ่ง ไปที่ไหน เลอะ ๆ เทอะ ๆ ดูท่านก็ได้ดูเราก็แบบเดียวกัน เป็นอย่างนั้นนะเวลาหนึ่ง จะให้ปลงตก ปลงลงคงลงใจได้ยังไง นอกจากปลงตกไปทางจมนรกรอเวจี หัวพึงไม่ได้แล้วพระ หัวโล้นเหล่านี้ว่างนั้นนะ มีแต่หัวโล้นมีแต่ผ้าเหลือง ศีลธรรมไม่มีติดตัวเลยเป็นยังไง จะให้ครายดีเดาที่ไหนล่ะ ไปที่ไหนเลอะ ๆ เทอะ ๆ ย้ำเยี้ย ๆ ไปที่ไหนย้ำเยี้ยด้วยล้วน ด้วยถานความไม่สำรวมระวัง ไม่มีหริโตตปปะ ความดีด้านในหัวใจต่อศีลต่อธรรม นั่นแหละ เลอะเทอะไปมากแล้วนะเวลาหนึ่ง

พากเรารู้แล้วยังพระเรานะ ศาสนาพระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดไหน เอามาสอด แทรกเข้าในหัวใจของเราโดยได้บ้างใหม่ หรือมีแต่ล้วนแต่ถานเต็มวัดเต็มวาเต็มบ้าน เต็มเมืองเต็มพระเต็มเณรนั่นหรือเวลาหนึ่ง เรายากถามอย่างนี้ ความจริงเป็นอย่างนี้จะ ให้พูดว่ายังไง หูมีตามนี้นะทำไม่จึงดูตัวเองไม่ได้ ตาหูอยู่กับตัวเองแท้ ๆ หัวใจอยู่กับ ตัวเราเองทำไม่จึงดูตัวเอง พึงเรื่องราวนี้ เรื่องราวด้วย นาบวกลบคุณหารคัด เลือกกันหักของดีมาใช้ ทำไม่หายใจได้ แม้เป็นยังไง เลอะเทอะมากนะเวลาหนึ่งพระเณร เรา ในประเทศไทยนี้จะไม่ต้องประเทศอื่น บวกหมดทุกวัดทุก卦 ไม่ว่าวัดไหน ๆ บวก เข้าไปอยู่ในวินิจฉัยของธรรม แล้วเป็นยังไงกับพากเราเข้ากันได้ใหม่ มันเลอะ ๆ เทอะ ๆ ทั้งนั้นนะเวลาหนึ่ง ไปที่ไหน โอ้อ่าฟูฟ่า แต่งตัวเต็มยศ หัวโล้นผ้าเหลืองแล้วไปที่ไหน คราแตะไม่ได้นะพระเหล่านี้ พากทิฐิมานะมากไม่มีใครเกินพระที่ไม่เป็นธรรมในใจ มี

แต่ความลึมเนื้อลึมตัว
ของหงส์ไปเท่านั้นเอง

ผ้าเหลืองหัวโลันโคนคิวมีแต่เครื่องเสริมกิเลสให้เย่อหยิ่ง

ใครเขามีอย่างแตะ เห็นผ้าเหลืองก็เคารพพระพุทธเจ้า เห็นหัวโลันก็เคารพพระพุทธเจ้า เคารพพระสงฆ์สาวกท่าน เลยไม่อย่างแตะ หัวโลันผ้าเหลืองเรานี้มันจึงสนุกเพ่นพ่านเวลานี้ เลอะเทอะมากแล้วนะ ทำลายศาสนาอยู่ทุกแห่งทุกหน พระเณรในวัดนี่ละ แต่ละวัด ๆ นี่ ไปดูเจ้าถ้าเรื่องเหล่านี้พูดผิดไปนั่น ธรรมวินัยมี ใจจะเรียนใกล้ชิดติดพันยิ่งกว่าพระเณรเราเกี่ยวกับเรื่องศาสนาธรรม แล้วทำไม่ความเลอะเทอะมันถึงมาก เหมือนหนึ่งว่าคนatabอดหุหนูก พระเณรatabอดหุหนูกทั้งวัดทั้งวัดทั้งประเทศ เต็มอยู่ในนี้ พากันทำลายศาสนา จะไม่มีใครเกินพระเกินเณรเรานะเวลาหนึ่ง พึงให้ดี นี่หลังให้เข้ามา วันนี้ก็ ๖๐-๗๐ เข้ามาแล้วนี่

เราแบกคนทั้งขึ้นลงลำบากนะ พระทั้งขึ้นลงเหม็น เหม็นธรรมดาวค่ำอยังช้ำมีอยู่ทั่วไปอยู่แล้ว เหม็นเรื่องคนไม่มีศีลเมธรมแต่กิเลสขี้ข่ายแหลกเหลาหมดคลุ้งไปหมดทั่วประเทศนนะ เอาประเทศไทยนี้เสียก่อน พึงให้ดีพื่น้องทั้งหลาย และพระเณรเหล่านี้ พึงให้ดีนนะ เอาธรรมมาสอนนี่เป็นยังไงไป ต่อไปนี้จะให้พร

หลังจังหัน

(ลูกตัดลินใจไม่เอาอะไรแล้วเจ้าค่ะ) กิเลสมันยอมรับแล้วยัง ตัดลินเอาเจย ๆ กิเลสไม่ยอมรับไม่เป็นท่า เหมือนอย่างเด่าแล้ว เมียเป็นคนปากจัด เอาผ้าเป็นเชียงยำอยู่เรื่อย ผู้เฒ่าก็ไม่โหแต่ไม่ค่อยพูด วันไหนมีแต่เมียยำตลอด แกโนโหคัวได้มีดแล้วโดยดลงไป เขารายกตันอะไรเทศ เหมือนตันอ้อยขึ้นไป เข้าปลูกไว้ข้าง ๆ บ้าน แล้วทำทำขู่ มันยังไงเมียเรานี่วะ อยู่ด้วยกันมากก็นาน วันไหนมีแต่ยำเรื่อย เราไม่ใช่ลาบันนี่นะ สุวนนี้กูจะตัดหย่ากับเมียกูนะ กูโนโหวันนี้ คัวได้มีดแล้วก็ไปตัดตันอันนั้นละเอปุบ ๆ บางคนกีว่าพ่อ บางคนกีว่าลูก และตัดอะไร แกกีว่า กูโนโหกูตัดหย่าเมียกู และทำไม่มาตัดตัน...เทศ ถ้ากูตัดมันกูกลัวมันคงขาด กูตัดตันอันนี้จะแทน เป็นอย่างนั้น นีละกิเลสมันตัดเราหรือเปล่าล่ะ มีแต่เราตัดหย่า ๆ ตัดลินมัน กิเลสมันตัดเราหรือเปล่า เอามาเทียบกันซิ

ที่ไปในงานจังหวัดสุพรรณบุรี กลับมาเมื่อวานนี้ก็ได้ท่องคำ ๑๓ กิโล ๖ บาท ๙ สถานศึกษา ดอลาร์ได้ ๑,๒๕๓ ดอลล์ เงินสดได้ ๒,๑๗๗,๗๐๘ บาท

คณะชาวบ้านโนน อ.คำเมือง จ.กาฬสินธุ์ (มีผู้พูดแทรกขึ้น) ตีปากให้หน่อยนี่ ข้อยกำลังอ่านอยู่นี่ไม่ฟังหน้าฟังหลัง คณะชาวบ้านโนน อ.คำเมือง จ.กาฬสินธุ์ และในนามของศิษยานุศิษย์ของหลวงปู่เขียน (เจ้าคุณอริยเวที) ขอน้อมถวายทองคำแท่งจำนวน ๑ กิโลกรัม ทองคำรูปพรรณหนักสองสิบ ดอลาร์ได้ ๓๐๘ ดอลล์ เงินสดได้

๑๕,๒๓๑ บาน กรุณาทราบตามนี้ ทางบ้านโพน เจ้าคุณอธิการ์ เจ้าคุณเขียน เป็นเพื่อนกันแต่ก่อนไปเรียนหนังสืออยู่ด้วยกัน ท่านเรียนตั้งแต่เป็นแพร เพราะฉะนั้นท่านลีบได้มากได้สูงกว่าเราไปเรื่อย ๆ อายุเท่ากัน เกิดปีฉลู แต่ท่านเรียนตั้งแต่เป็นแพรมาเรื่อย ๆ พ่อเสร็จจากนี้แล้วท่านก็ได้รับตั้งขึ้นเป็นเจ้าคุณจะจังหวัด ท่านอยู่ไม่ไกลปีก็ออกจากเจ้าคุณจะจังหวัดแล้วมาตั้งวัดป่าอยู่ที่บ้านโพน ท่านอยู่เรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ เราเคยไปทอดผ้าป่าถวายท่านปีหนึ่ง ญาติโยมชาวอุดรธานีและพาไปทอดผ้าป่าที่บ้านโพน จากนั้นดูไม่ได้ไปเยี่ยมท่านอีกนะ

เวลาที่อาการของท่านเป็นยังไง รักษาท่านด้วยวิธีไหน สายยางระโยงระยางอยู่ จมูกหรืออยู่ยังไง (คนเดิมพูดแทรกขึ้นอีก) ข้อยเตรียมจะตีปากเจ้าสองหนนี่นะ ครั้งที่สามจะไม่บอกนะ ปั่วเลย แทรกเข้ามาทำไม่กำลังท่านพูdreื่องอะไรอยู่ ฟังบ้างชิสังคมเขานิยมกันยังไง นิยมแวด ๆ แยกกันพูดอย่างนั้นหรือ มันฟังไม่ได้นะ หลวงในสังคมนี้มนุษย์เรามีกฏมีระเบียบ มีเวลาการกลเทศให้ฟังซิ มันเป็นอะไร ถ้าจะถามเราก็ถามมา ควรจะตอบเราก็ตอบไป ถ้ายังไม่ใช่โอกาสพูดมาหาอะไร ยังนั้นซึ่ไปที่ไหนมันวางอยู่นี้ มันเคยซิเก่งกับผัว fadjunผัวตอกบ้านเรื่อย เดียวข้อใจหมายมีดอีโตให้ ให้ผัวเจ้าไปตัดหย่า มีดเอามาอะไร ก็ได้ทราบจากหลวงตามตัวว่าตัวแวด ๆ มันเก่ง จนกระทั่งผัวมันไปตัดหย่าที่ตันไมโน่น นี่มีดเอามา ขอยเห็นเจ้าแวด ๆ เก่งนัก

จำเอาไว้นะทุกคน เวลาคนหนึ่งพูดให้คนหนึ่งฟังถึงถูก ย้ำเยี้ย ฯ มันฟังใช้งานไม่ได้นะ เหมือนหมายเดือน ๙ เท่า hon อีกทึก นี้ไม่ใช่เดือน ๙ นะนี่ หรือมันจะเลื่อนไปเดือน ๑๑-๑๒ นั่นหรือ มันเป็นอย่างนั้นนะ แล้วท่านอยู่ยังไงเวลาที่ท่านเดินไปเดินมาได้ใหม่ (อยู่กับที่ครับ) นั่นซึ มีแต่ให้อาหารทางสายยางไปอย่างนั้น โซ อยู่ทรมานไปวันหนึ่ง ๆ ให้อาหารทางสายยางไม่คุ้มค่ากัน ดีดผึ่งคุ้มค่าทันที

นี่ก็ท่านอาจารย์ชา อาจารย์ชาได้แพศพก็ เพราะปากนี้ละ fadperiyang ฯ ที่สวนแสงธรรม ก็พระไปหาอย่างนี้ละ ตามอาการของอาจารย์ชา ก็สนิทสนมกันมานาน เรา กับอาจารย์ชา กับเจ้าคุณอธิการ์ เหมือนกัน คุณ คุณทางบริยัติเรื่อยมา ส่วนกรรมฐานไม่ได้ไปมาหาสู่กันเหมือนบริยัติ นั่นก็สายยางระโยงระยางอยู่เต็มจมูก ตามอาการของท่านเป็นยังไง ฯ ตามไปก็ไปเข้าจมูกนี้หมด เข้าจมูกมันก็ออกปากล่ะซี ทางออกเลยสายยางเข้าจมูกอาจารย์ชานั่น มันก็ทะลุออกปากหลวงตาบัวซี fadperiyang ฯ เลย พระก็อัดเทปไว้ที่นั่น เปิดเต็มเหนี่ยวเลย พูดถึงเหตุถึงผลถึงหลักถึงเกณฑ์แล้วให้อาไปพิจารณา จะคัดค้านก็ให้คัดค้านได้ นี้คือหลักความจริง บอกอย่างนั้นเลย

พอพูดเสร็จแล้ว เขากำนำเงินไปเปิดที่อุบล ผู้ว่าราชการจังหวัดเอามาเปิดให้ชาวอุบลฟังในวัด คนเต็ม เอ้า ที่นี่จะเอาเทปจากอาจารย์มหาบัวเทคโนโลยีที่สวนแสงธรรม

พระที่ไปเยี่ยมท่านที่วัดแล้วได้เทปนีมา จะเปิดให้ฟัง พึงเสร็จแล้วคระเห็นว่าซังไงให้แสดงกันในวันนี้ เริ่มต้นตั้งแต่สายยາง ธาตุขันธ์ตั้งแต่ต้นมาก็เป็นทุกข์เป็นลำบาก อาศัยคนอื่นบำรุงรักษาช่วย พอโตขันมาก็รักษาตัวเองได้ตลอดมาและทำประโยชน์ให้โลกได้เต็มกำลังความสามารถของตนของแต่ละคน ๆ นี่ท่านอาจารย์ชาท่านก็เหมือนกัน เวลานี้ธาตุขันธ์ของท่านอยู่ในสภาพที่เป็นภัยต่อท่านอย่างยิ่งแล้วเวลาหนึ่ง ไม่มีคุณแม่นิดเดียว บอกอย่างนี้เลย แต่ก่อนเป็นคุณทำประโยชน์ให้โลกก็ได้ ทำให้ตัวก็ได้ เวลาหนึ่งทำประโยชน์ให้ใครไม่ได้ ทำประโยชน์ให้ตัวก็ไม่มี มีแต่ฟืนแต่ไฟเผาไหม้ด้วยสายยາง ประโยชน์ของทรมานท่านไว้ เอาท่านไว้ทำไม้ เวลาหนึ่งธาตุขันธ์ไม่เกิดประโยชน์ มีแต่ฟืน แต่ไฟเผาไหม้ท่านตลอดเวลา สมควรแล้วหรือที่จะให้ท่านทรมานอยู่อย่างนี้ หรือให้ท่านออกจากนี้ไปเลี้ย พ้นจากกองทุกข์คือฟืนไฟเผาไหม้ธาตุขันธ์ของท่าน

นี่เร公寓ดย่อ ๆ นะ ใส่เบรี้ยง ๆ ในนั้นเลย เวลาหนึ่งไม่มีประโยชน์อะไรเลย มีแต่โภมหันตทุกข์เต็มอยู่ในธาตุขันธ์ของท่าน ถ้าท่านผ่านไปเลี้ย ท่านอาจารย์ชาพุดตรง ๆ ไม่ใช่พระประเภทนี้ ไม่ใช่คุณประเภทนี้ บอกตรง ๆ เลย ท่านรู้เรื่องทุกสิ่ง ทุกอย่างแล้ว แต่เวลาหนึ่งท่านช่วยตัวเองในธาตุขันธ์ไม่ได้ ก็มีคุณเอาไปทรมานท่านทุกสิ่ง ทุกอย่าง อย่างให้ท่านอยู่ อยู่ทรมานต่อไปเกิดประโยชน์อะไร นี่อยู่ทรมานไม่ใช่อยู่ เป็นความสุขความสบายอะไร ก็บอกตรง ๆ เลย ถ้าอันนี้ผ่านไปเมื่อไรท่านพ้นทันที เพราะขันธ์ของท่านดีดีน้อยตลอดเวลา ใจของท่านไม่มีอะไรเรากับบอก แล้วก็มารับทราบเรื่องขันธ์กวนตลอดเวลา มีอย่างหรือ นี่ย่อ ๆ นะ แต่เทศน์นี้เต็มเหนี่ยว ๆ

พออ่านจบลงแล้วอย่างที่ว่านี้ เอ้า ค้าน ผู้ว่าราชการจังหวัดละ เอ้า ใครมีความเห็นยังไงให้ค้านขึ้นมา การแสดงท่านแสดงอย่างนี้ อาจารย์มหานบัวเป็นผู้แสดงบอกเลย แก่ไหนที่ควรค้านให้ค้านขึ้นมา ถ้าไม่ค้านเราจะปฏิบัติยังไง ความหมายของท่านก็อย่างที่เราทราบทุกคนในแบบไม่สงสัยแล้ว เอ้า ใจจะค้าน-ค้านเลย ใครไม่ค้านก็ให้เงียบ แสดงว่าไม่ค้าน เห็นด้วยแล้ว ถ้าใจจะมีข้อขัดแย้งอะไรให้ค้านขึ้นมา เงียบเลยไม่มีเสียงแม้ปากเดียว เป็นอันว่าตกลงตามอาจารย์มหานบัวนั่น ถ้าตกลงนี้เรื่องสายยາงสายยາง สายทรมานเป็นเสียนเป็นหนามเป็นฟืนเป็นไฟเผาท่านจะได้อาอุกนั่น ถ้าอาอุกแล้วท่านก็ไปว่างั้น เงียบไปหมดเลย เรียกว่าเห็นด้วยแล้ว ถอดสายยາงท่านก็ดีดผึ้งเลย นั่นเห็นไหมล่ะ ท่านก็หมดทรมาน

สำหรับหลวงตาบัวแล้วพูดยังไงเป็นอย่างนั้น เราเองก็อย่าเอามาบุ่งทันทีเลย เราครองตัวมาไม่ได้ครองมาด้วยสายยາงนะ เราครองมาด้วยลมหายใจของเรา เมื่อลมหายใจกับธาตุขันธ์มันจะขาดกันเมื่อไรก็ปล่อยให้มันไป เมื่อรักษาไม่ได้แล้วปล่อยให้ไป เท่านั้นเอง ครออย่าเอาอะไรมายุ่ง บอกตรง ๆ เลยเราเป็นอย่างนั้น ดีดผึ้งเดียวเท่านั้น

นี่ท่านอาจารย์ชาห่านก็ไปอย่างนั้นอย่างที่ว่า อันนี้ถ้าหากเป็นเรื่องที่จะทราบท่านไปนานแสนนาน นี้เพียงให้อาหารทางสายยางไม่ทราบนักเราก็ไม่ว่าอะไร ໄວ້ส่วนที่ซัดกันอยู่นี้ ให้ดีให้ดันอยู่ภายในธาตุในขันธ์ตลอด ໄວ້ຍໍ ไม่ໄหรอย่างนี้ ปล่อยเลยเรา

ดีแล้วทางบ้านโพนเราก็ได้ช่วยมากมายก่ายกอง ทุกสิ่งทุกอย่างได้มาเยอะ นี่ล่ะที่ได้พาเพื่อน้องหงษ์หลายอุ้มชาติไทยของเรา ขอให้ทราบทั่วหน้ากัน การทำเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ใครอย่าถือเป็นเรื่องเล็กน้อย ถ้าใครถือเรื่องการช่วยชาติเป็นเรื่องเล็กน้อยแล้ว คนนั้นคือเศษเดนของชาติ เสียนนามของชาติ จะทำลายชาติได้โดยไม่สงสัย นอกจากไม่ทำตามแล้วยังจะคัดค้านต้านทานเพื่อความล่มจมของชาติต่อไปอีกนะ การทำอย่างนี้เป็นการช่วยชาติบ้านเมือง อุ้มชาติบ้านเมืองขึ้นไปด้วยความเสียสละของคนไทยเราทุกคนที่รักชาติ ต้องรักการเสียสละ บำรุงรักษาชาติไทยของเรา

เวลาที่กำลังจะฟื้น ให้ต่างคนต่างรู้เนื้อรู้ตัวทุกคน เวลาจะจำก็เห็นอยู่ทั่วหน้ากัน ไม่ใช่คนตาบอดหูหนวก ดูเมืองไทยดูคนไทย ดูทุกสิ่งทุกอย่าง วงราชการงานเมืองที่ปฏิบัติหน้าที่ต่อกันไทยทั้งชาติ ปฏิบัติกันยังไง ๆ กดูเรื่อยมา จะพำให้เจริญรุ่งเรือง หรือจะพำให้ล่มจมก็ทราบกันแล้ว นี้ก็ทราบอย่างไม่สงสัยแล้วเวลาที่ จึงให้ต่างคนต่างฟื้นฟูขึ้นมาเวลาที่ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ อย่าเห็นว่าการช่วยชาติ เป็นเรื่องเล็กน้อย คนคนนั้นคือคนของชาติบ้านเมือง คนจะทำลายชาติ นอกจากไม่เห็นด้วยแล้วยังจะมาคัดค้านต้านทานกีดขวางตลอดเวลาอีกด้วย คนนั้นคนเสียหายมาก ที่เดียว ก่อความพินาศให้แก่ชาติบ้านเมืองจากบุคคลคนเดียว ใช้ไม่ได้ อย่านำมาใช้ในเมืองไทยของเรา

เมืองไทยของเราเต็มบทเต็มบทเต็มตาเต็งทุกคน ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้นบกพร่องก็รู้ว่าบกพร่อง ต่างคนต่างช่วยเหลือกันทุกคนถึงถูกต้อง จะมาถือว่านั้นเป็นของเขานี้ เป็นของเรา ใช้ไม่ได้นะ ชาติไทยเป็นของเราทุกคน เราอยู่ในเมืองไทยของเรารอยู่เมืองไทยทุกคนเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ เป็นคนไทยเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน เมื่ออรับกพร่องก็ต้องต่างคนต่างช่วยเหลือกัน เกือกถูกกันไปเต็มกำลังความสามารถ อย่างนี้ถูก ต้องกับผู้ที่มีสมบัติและรักษาสมบัติของตัวเอง เราจะได้อยู่ยืนยงคงตารางต่อไป ถ้าต่างคนต่างเห็นอย่างที่ว่า กีดขวางแล้วทำลายจริง ๆ ไม่สงสัย ชาติไทยนี้จะจำได้นะ นี้ก็พยายามฟื้นฟู ให้ต่างคนต่างฟื้นฟู มีมากมีน้อยได้มาเท่าไร คนหนึ่งเป็นหนึ่ง คนหนึ่งเป็นสอง เป็นสาม บวกกันเข้าเป็นสี่เป็นห้า เป็นร้อยเป็นพันเป็นหมื่นเป็นแสนเป็นล้านขึ้นไปได้ ด้วยจำนวนของเล็กน้อยที่บริจาคเข้ามาไม่หยุดไม่ถอนนั้นแหลก

คนที่กีดขวางเห็นว่าตัวดิบตัวดี ไม่ได้ทำอะไรแล้วก็ไปคอยให้คะแนนเข้าไปตัดคะแนนเข้า พากเปรตในชาติไทยของเรา อย่านำมาใช้ คนประเภทนี้คือพากเปรตพากผี

ในชาติของตน แล้วกินชาติของตนก็เป็นชาติของตน เหยียบยำทำลายชาติของตน ไม่มีประโยชน์อะไรเลยคนประ英特ี้ ตายแล้วอย่า nimonตพระไปกุสลานะ จะเป็นพระก็ตามอย่าไปกุสลาให้มัน ให้มันเหลือแต่หัวโล้น ๆ ผ้าเหลือง ๆ ถ้ามันเก่งจริง กุสลา หنمมา อันนี้ที่ก็ดีขวางชาติบ้านเมืองและศาสนา ศาสนาอยู่ในชาติไทยของเรา ศาสนาพากันให้ล่อมจมที่ไหน การสอนโลกด้วยศาสนาของพระพุทธเจ้าสอนเพื่อฟื้นฟูทั้งนั้น ไม่ได้สอนเพื่อความล่อมจมฉบับหายแต่อย่างใด เราทำไมเป็นเทวทัต เลยเทวทัตมาจากไหน จะมาก็ดีขวางชาติบ้านเมืองและศาสนาให้ล่อมจมไปตาม ๆ กัน ใช้ไม่ได้เลย ไม่มีทางที่จะเอามาใช้ให้เป็นประโยชน์แม่นิดเดียว อย่านำมาใช้ชั้นคนไทยของเรา ให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคี

นี่หลวงตา Kirkพูดตามความลัตย์ความจริงมาตลอดเวลาแล้ว เราไม่ได้หวังอะไรแล้วในโลกอันนี้ เรายังหวังแต่ชาติไทยของเรา ที่จะพยุงชาติบ้านเมืองขึ้นไป ตามธรรมชาติก็ต้องมีหัวหน้าคิดอ่านไตรตรองเต็มกำลัง ถ้าไม่มีผู้พำนีนก็ก้าวไม่ออก เหมือนกัน เมื่อมีผู้พำนีและควรจะก้าวนี้ เรายังพำนองทั้งหลายพำนีมาตลอดสมบัติเงินทองข้าวของเรารื้อร้อยเบอร์เซ็นต์สำหรับหัวใจเรา ไม่มีมูลทินใด ๆ ที่จะมาจุบจิบ ๆ เอาของเหล่านี้มาเป็นส่วนของตนแม้สตางค์หนึ่งเราไม่เคยมี มีเท่าไรก็ทุ่มลงหมด ทุ่มมาตั้งแต่สร้างวัดที่แรก นี่เป็นนิสัยพำนีมาอย่างนั้น นิสัยของวงศานาเป็นอย่างนั้น มีแต่ความเฉลี่ยเพื่อแผ่ ไม่มีความตระหนักรณา อย่างนี้ก็ปฏิบัติมาอย่างนั้น จนกระทั่งได้นำพื่นองทั้งหลายออกช่วยชาติบ้านเมืองเวลานี้

นำสุดส่วนทุกอย่างเราไม่ใช่ธรรมดานะ ทางด้านอรรถด้านธรรมก์สอนไปตามหลักความจริง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ตลอดมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านจึงเรียกว่าธรรมคือตรงไปตรงมา พื่นองทั้งหลายก็ให้ต่างคนต่างตื่นเนื้อตื่นตัวนะบัดนี้ ชาติไทยของเราจะขึ้นได้จากพื่นองทั้งหลายพาภันบำรุงรักษาทุกคน ๆ แต่จะจมได้ด้วยต่างคนต่างเฉยต่างคนต่างเมียนะ จมได้ไม่สงสัย เราอย่าให้มีมาในเมืองไทยของเรา เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ มีเหตุมีผล ไปด้วยความสงบงามตาทุกอย่าง หน้าที่การงานอะไรที่เป็นประโยชน์ให้พากันฟื้นฟูขึ้นมา อันใดที่จะเป็นโทษเป็นภัยแก่ตนและชาติไทยของเราแล้วให้ปัดออก ๆ อย่าให้เข้ามา อย่าสนิทสนมกับภัยนะ ไม่เงื่ั้นjamได้

นี่เรายังได้พยายามเต็มกำลังแล้ว เวลาหนึ่กอุตส่าห์พยายาม เห็นใหม่ธาตุขันธ์ ขนาดนี้แล้ว คนอายุขนาดนี้ขึ้นไปเทคโนโลยีแล้ว ๆ ก็ปีมาแล้ว เห็นใหม่พื่นองทั้งหลาย แล้วเราหวังอะไรมากการเทคโนโลยีกับพื่นองทั้งหลายเวลานี้ เราไม่ได้หวังอะไรมากซินนะ ลำบากลำบันไปไหนมาไหน เราไม่ได้มีที่จะหวังเอาอะไรมีเม็ดหิน เม็ดหราย ก็เพื่อพื่นองทั้งหลาย ควรจะพินิจพิจารณาเรามาใส่หัวใจเรา ซึ่งมีความหวัง

เต็มตัวอยู่ในหัวใจนั้น ให้ได้ความหวังนี้สร้างตัวเองขึ้นมา ให้สมหวังบางซิ นี่เราไม่ได้หวังอะไรเราพูดจริง ๆ หวังตั้งแต่จะให้ชาติไทยของเรารีฟื้นฟูขึ้นมาจากความล้มเหลว ที่เต็มไปด้วยความทุกข์ทรมานคละเคล้ากันอยู่นี้เท่านั้นเอง นอกนั้นเรามาได้คิดอะไรเลยขอให้พื่น้องทั้งหลายคิดบ้างนะ อย่าใจจดใจจากจนเกินไปมนุษย์เรา

ขอให้คิดให้ดีศาสนาสอนด้วยเหตุด้วยผล ด้วยอรรถด้วยธรรม ควรจะนำมาปฏิบัติ สมนามกับว่าเราเป็นชาวพุทธ อย่าอยู่แบบเลือยชาหน้าด้าน กินบ้านกินเมืองกลืนไปหมด เอาเนื้อหนังมนุษย์ ตับไตໄส์ปอดมนุษย์มากินเลี้ยงกันสองสามโต๊ะ นี่พวกเพรตพากผีในวงศ์ชาติไทยของเรา ใครเป็นอย่างนั้นเป็นเพรตทั้งนั้นแหล่ ไม่ได้ว่าให้ผู้ใด ใครเป็นอย่างนั้นเป็นเพรตด้วยกันทั้งนั้น เป็นข้าศึกศัตรูต่อชาติบ้านเมือง อย่า่นำมาใช้ในเมืองไทยของเรา ให้พากันตั้งอกตั้งใจ นี่ก็พึงกลับมาจากการจังหวัดอุทัยธานี ใกล้หรือไกลฟังซิ จากจังหวัดอุทัยมานี้ทางกรร้อยเกือบเจ็ดร้อยกิโล อุตส่าห์ไปแล้วก็อุตส่าห์มา มาถึงเมื่อวานนี้ วันนี้ก็กำลังพูดวอก ๆ กับท่านทั้งหลายอยู่นี่ เราหวังເວາຂະໄຮ ຮາມໄດ້ หวังເວາຂະໄຣນະ

สำหรับเราเรามาดทุกอย่างแล้ว เรื่องความหวังนั้นหวังนี้ไม่มี พอทุกอย่างแล้ว ในหัวใจของเรา ธาตุขันธ์พ้อยู่ไปกินไปช่วยชาติบ้านเมืองไป มีเท่านั้นเอง ช่วยโลกช่วยสงสาร เมื่อลึกล้ำพของมันที่จะยุติแล้ว เรายกปล่อยเลยทันที ไปเลย อาการที่ธรรมมาใช้อย่างนี้จะไม่มีอีกต่อไปแล้ว ในกิริยาของธาตุของขันธ์ของสมมุตินี้จะไม่มีเหลืออะไรเลย ในเวลานี้ก็ได้อุตส่าห์พยายามเต็มกำลังความสามารถ จึงควรช่วยกันพินิจพิจารณาทุกคน อย่าอยู่ใจ ๆ จะ จะ จะ ชาติไทยของเรา ดูไม่ได้นะ มองดูคนก็จีดจางไปหมดทั้งบ้านทั้งเมือง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย มองดูสถานที่ตลอดถึงหมู่ หมายเป็ด ไก่ ในบ้านในเรือน มีแต่สัตว์ประเภทจีดจางไปตามเจ้าของเลี้ยงหมด เมืองไทยเป็นเมืองจีดจังกันทั้งประเทศ ดูได้ไหม

เวลานี้เข้าไปมาหาสู่ก็เห็นว่าเมืองไทยเรามีราค่าราคายุ่บ้าง การไปการมา การซื้อ การขาย ติดต่อต่าง ๆ ไปมาอยู่อย่างนี้ทั้งเมืองนอกเมืองในเข้าออกกันอยู่เสมอ นี่ก็เห็นว่าชาติไทยของเราเป็นมนุษย์ แล้วก็เป็นชาวพุทธด้วย ก็พอที่จะเป็นเครื่องดึงดูดแก่จิตใจของประชาชนทั้งหลาย ในต่างประเทศ นอกประเทศ ไปมาหาสู่ได้อย่างสะดวกสบาย ตายใจ ถ้าเราเป็นแบบที่ว่าจีดซีดไปหมดแล้วใช้ไม่ได้นะ หมายตัวหนึ่งก็จีดซีดฟังซินะ ไม่มีราค่าอะไรเลยหมายตัวหนึ่ง ไก่ตัวหนึ่งก็จีดซีด ขึ้นไปหาผู้ท้าคน ทุกสิ่งทุกอย่างมีแต่สิ่งจีดซีดเต็มบ้านเต็มเมือง เอ้า วัดภาพขึ้นดูซิ หมดทั้งบ้านทั้งเมืองทั้งเมืองไทยของเรา มีแต่คนและสัตว์ประเภทจีดซีด ทุกสิ่งทุกอย่างจีดซีด เข้าหูเข้าตาคนไม่ได้ มันจะเป็นหอกเป็นหลวงที่มั่งแตงตาของเข้าให้ตาบอดหูหนวกไปหมด เพราะพวกเรามาเป็น

ตัวเสนียดจัญไรต่อโลกทั่ว ๆ ไป นี่จะถ้าเราเป็นตัวเสนียดจัญไรเสียอย่างเดียว เป็นไป หมดอย่างนี้แหละ

เพราะฉะนั้นจึงอย่าให้มีตัวเสนียดจัญไรในชาติไทยของเรา ให้พากันรื้อฟื้นทุก คน ๆ มีมากมีน้อยไม่สำคัญ สำคัญที่ต่างคนต่างมีน้ำใจมาบริจาก ฝนหยดหนึ่ง สอง หยด เป็นสามหยดเข้าไปแล้วเป็นยังไง ตกไม่หยุดไม่ถอย ห้องฟ้ามหามสุทรเต็มไปด้วย น้ำจากฝนหยดหนึ่งสองหยดนั่นแหละ อันนี้ก็เหมือนกันสมบัติเงินทองข้าวของ เลพะ อย่างยิ่งคลังหลวงของเราซึ่งเป็นที่รวมหัวใจของคนทั้งชาติ ขอให้หนูนี้ขึ้นไปฯ ด้วยกัน บริจากของคนทั้งชาตินี้มีความรักชาติ และมีความเลี้ยงละต่อคลังหลวงของเราเป็นต้น แล้วคลังหลวงของเราเกิดขึ้น ลมหายใจของเราก็จะหายใจเต็มปอดทั่วหน้ากันทั้ง ประเทศไทยของเรา ให้จำเอาไว้ แต่ความจีดชีด ความไม่เลี้ยงละอะไรเลย มีแต่คอย ให้คะแนนครอตตัดคะแนนครอ นี่พวกประเทศในร่างมนุษย์เรา อย่าเอามาเกี่ยวข้องกับชาติ มนุษย์ จะทำชาติไทยของเราทั้งชาติให้จบไปได้นะ พากันจำให้ดีนะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ แหละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd